JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 1sten JUNY 1833. N. 22.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

A°. 1833. N°. 11.

PUBLICATIE

Houdende bepalingen tegen het kalk branden op Plantagien, tuinen en gronden aan publieke kassen verhypothekeerd tot nadeel der gemelde kassen.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan ons is voorgedragen dat de publieke kassen bloot staan aan schade in de vermindering der waarde van sommige der plantagien, tuinen en gronden, welke aan die kassen verhypothekeerd zyn, door het kappen of neervellen van boomen op dezelve plantagien, tuinen en gronden tot het branden van kalk, uit hoofde dat zoodanige plantagien, tuinen en gronden daartoe niet of ongenoegzaam van hout gewas voorzien zyn.

Zoo is het, dat wy goedgevonden en besloten hebben vast te stellen zoo als vastgesteld wordt by deze: dat ieder eigenaar van plantagien, tuinen of gronden aan de publieke kassen alhier by hypotheek verbonden, welke op zoodanige plantagien, tuinen of gronden kalk-oven zoude willen aanleggen of kalk branden, by het indienen van het verzoekschrift tot dat einde aan den Directeur der kolonie, overeenkomstig de bepalingen der publicatie van Gouverneur en Raden dd. 21 November 1826, gehouden zal zyn met een bewysschrift van de Administrateurs der publieke kas aan welke die plantagien, tuinen of gronden verhypothekeerd zyn, te doen blyken dat het aanleggen van kalk-oven of het kalkbranden daarop niet tot vermindering der waarde derzelve en alzoo niet tot nadeel der kas onder hunne administratie zal kunnen strekken; zullende, ingeval het verzoek, tot kalk branden op plantagien, tuinen of gronden die aan eene publieke kas niet verhypothekeerd zyn, gedaan wordt, de eigenaar in zyn verzoekschrift stellige verklaring deswege moeten doen, terwyl de gene welke zich daarby aan onwaarheid of bedrog schuldig maakt, volgens de wetten tegen bedrog of falsiteit vastgesteld, zullen te regt gesteld en gestraft worden.

Gearresteerd op Curaçao den 15 Mei 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) KAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 20sten daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 22 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft by dispositie van heden aan den Heer N. ROJER, Doctor in de Genees- Heel- en Vroedkunde, admissie verleend om als zoodanig op dit Eiland practyk te oefenen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 23 Mei 1833.

DE Heer J. H. RÖMER heeft heden als Klerk ten Vendu Kantore, den eed in handen van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie afgelegd, om, onder de verantwoordelykheid van den Vendumeester, by ziekte, afwezigheid of anderszins van dien ambtenaar, in deszelfs plaats te ageren.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO CASPER LODEWYK VAN UYTRECHT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomende Slavin MARIA ANGILA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO MARIA ELLIS, Weduwe van CORNELIS RAVEN, Rz. zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de haar in eigendom aankomende Slavin MARIA PAULA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO ANNA CATHARINA ELLIS, Weduwe van AREND HENDRIK DE ROCHEMONT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomenden Slaaf JOSEF of HOSE; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

COLUMBIA.

Venezuela

Het volgende is door het gouvernement ter plaatsing ingezonden.

Officieel.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van de Republiek van Venezuela, in Congres vereenigd

Overwegende:

Dat de monopolie van tabak, verre van nuttig te zyn voor het bestaan der Republiek, strydig is met derzelver voorspoed, met de zeden der volken, met de door Venezuela aangenomene grondbeginselen, en met het middel ter betaling der vreemde crediteuren, waartoe deszelfs voortbrengselen bestemd waren.

Besluiten:

Artikel 1. Van de afkondiging af aan van dit dekreet blyft de kultuur van tabak vry in het geheele grondgebied van den Staat, en op den 15 October van dit jaar zullen vernietigd blyven, alle monopolis kantoren, administratien en beambten; kunnende het uitvoerend bewind de zoodanige intrekken die nutteloos worden, tot wanneer, by de verschyning van dien tyd, allen zullen afgeschaft zyn.

Art. 2. Wordt uitgezonderd het generale rekenings kantoor, dat voor een jaar meer zal blyven bestaan, met de vermeerdering van klerken die de uitvoerende magt als noodig mogt oordeelen, ter onderzoeking en regeling der bestaande rekningen, met byvoeging der uitschotten van achterstallige jaren. De generale administratien zullen ook voor een tydvak van niet meer dan vier maanden onder het toezigt van het uitvoerend bewind blyven bestaan, op dat binnen dat tydvak de rekeningen van hun bestuur aan dat kantoor vertoond mogen worden, na dat hunne ondergeschikten hunne rekeningen zullen gesloten hebben, hetwelk uiterlyk binnen de dertig dagen zal moeten plaats hebben.

Art. 3. De gebouwen, archiven, meubelen en andere eigendommen van de rente die, door de intrekking der administratien en beambten werkeloos blyven, zullen met eene behoorlyke inventaris overgeleverd worden, aan den gene die daartoe door het uitvoerend bewind zal benoemd worden.

Art. 4. Het kapitaal en de revenuen van de rente in gereed geld, worden bestemd om by voorkeur te verstrekken tot de betaling der schulden tegen dezelve, spruitende uit de gemonopoliseerde tabaks soorten zelve, terwyl de nog ontbrekende sommen, ter volkomene betaling, door de publieke schatkist zullen moeten voldaan worden.

Art. 5. Het uitvoerend bewind zal de uitstaande schulden ten voordeele van de rente doen invorderen, terwyl hetzelve uitstel aan de schuldenaren tot voor een jaar tyd verleenen kan, wanneer er dringende redenen daartoe mogten bestaan en wanneer de noodige borgtogten gegeven worden.

Art. 6. Alle de bestaande tabaks soorten, of die dewelke tot op den 1sten der gemelde maand October als nog niet zullen verbruikt zyn, zullen by publieke opveiling verkocht worden; zullende tot de betaling daarvan aangenomen worden, het zy gereed geld, of schuldbrieven van de gekwalificeerde en door de schatkist betaalbare schuld, of van de in de tolkantoren erkende vlottende schuld, (*creditos de la deuda calificada y pagadera por tesoreria, ó de la flotante radicada en las aduanas*)

Art. 7. Gemelde tydvak kan verkort of verlengd worden ten aanzien van den tabak *Curaseca* van Barinas, tot welks verkoop het uitvoerend bewind het raadzaamste besluiten zal, met voorkennis van den raad der regering.

Art. 8. De opveilingen zullen gedaan worden ten overstaan der raadgevende vergaderingen (*juntas consultivas*) en alwaar dezelve niet bestaan, zal eene vergadering te zamen gesteld worden, uit de eerste civile overheid, de opperhoofden der tabaks kantoren, die in wezen mogten zyn, en van den municipalen of parochialen procureur. Alwaar er geene tabaks beambten in dienst mogten zyn, zal de eerste burgerlyke overheid een of twee ingezetenen benoemen, die de bevoegdheid van kiezer moeten hebben, ter plaats vervulling.

Art. 9. In deze opveilingen zullen de aanbodden, het zy voor het geheel, het zy voor gedeelten, gedaan worden, naar goedvinden van het uitvoerend bewind, terwyl hetzelve by tyds de noodige kennisgeving daarvan in de Staats Courant en provinciale nieuwsbladen doen zal, met aanplakking van dezelve aan de hoofden van de kantonnen der provincien, alwaar zulks plaats hebben zal.

Art. 10. Eene enkelde opveiling, die van elf tot twee ure van den dag duren zal, zal genoegzaam zyn om voordeel te geven aan den meest biedende, in geld of in schuldbrieven, gemeld in artikel 6.

Art. 11. De eigendommen der rente van tabak, dewelke den Staat voor den dienst niet benoodigd heeft en die door de provincien, door middel van derzelver deputatien niet mogten begeerd worden, zullen by de algemeene nationale bezittingen gevoegd, om naar luid der besluiten over het onderwerp verkocht te worden.

Gegeven te Caracas den 20sten Maart 1833—het 4de der wet en 23ste der onafhankelykheid.

De President van den Senaat,
(Get.) Mr. JOSE VICENTE UNDA.
De President van de Kamer van Vertegenwoordigers,
(Get.) ANTONIO FEBRES CORDERO.
De Secretaris van den Senaat,
(Get.) RAFAEL ACEVEDO.
De Secretaris van de Kamer van Vertegenwoordigers,
(Get.) JOSE MARIA PELGRON.
Caracas den 22sten Maart 1833.—4 en 23,
Ter uitvoering,
(Get.) JOSE ANTONIO PAEZ.
Voor Z. E. de Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(Get.) SANTOS MICHELENA.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 31 Mei 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 8 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 11 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie aan den Heer J. Raven, op deszelfs verzoek, eervol ontslag verleend heeft uit den post van Districtmeester in het Tweede District der West Divisie, en dat de Heer A. L. S. Muller, Districtmeester in het Derde District van de gemelde Divisie, met de administratie van het voorzeide Tweede District is belast geworden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, zal de Boekhouder Controlleur aan de voordeeligste inschryvers ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen Wissels ten bedrage van Tien Duizend Gulden Ned. Ct. door den Heer Directeur voormeld op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien op vier maanden zigt aan de order van den Algemeenen Ontvanger aftegeven.

De inschryving biljetten zullen voor ronde sommen tot ƒ100. toe tot Dingsdag den 4den Juny des voormiddags te elf ure ten Kantore van den Boekhouder Controlleur worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 31sten Mei 1833.

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen van den 24 tot den 30 dezer.

Ostiano Spencer	Francisco La Hoz
Rafina Paola	Jose Gorardino
Rosa Martina d'Endaya	Jose Anth. de Echenagucia
Merchina Maduro Bucoba	Johanna Hooft
Mos. Piedo	Samuel Pereira
Ester Wed. D. Juliao	Sara Pinedo Henriquez
Moreno y Suares	Francisco Mendez
Samuel [illegible] Hoheb	Mozes Jesurun
M M de Moraton	Elisabeth Obediente

Curaçao den 31 Mei 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

25. golet Eensgezindheid, Van Grieken,
28. —— Amable Trinidad, Ramires,
bark Generaal Borras, Arrenas,
golet Dorothea, Esteves,
—— Florencia, Martin,
—— Anna Maria, Rotjes,
bark Anna Ysabel, Aldama,
29. golet Duke of Skane, Simmons,
30. —— Amazona, Rojas,

UITGEKLAARD—MEI.

25. brik Gleaner, Revans,
28. bark Fanny, De Haseth,
golet Maria, Blanch,
29. —— Abeona, Beschop,
—— Mercurio, Rodriguez,
30. bark Anna Ysabel, Aldama,
golet Dorothea, Esteves,
—— Maria Jacinta, Torres,
31. —— Amable Trinidad, Ramires,
bark Anita, Martin,
golet Anna Celestina, Agostini,
—— Gysbertha, Durant,

Verleden Dingsdag den 28sten Mei is de *Zweedsche* schoener Duke of Skane, kapitein Simmons, van St. Eustatius, binnen deze haven aangekomen, en als passagier met dezelve de Weledele Gestrenge Heer Mr. H. R. Hayunga.

Bȳ deze gelegenheid zȳn er Surinaamsche Couranten alhier ontvangen tot de dagteekening van den 28 April, waarmede wȳ vriendelyk zȳn begunstigd geworden. Wy hebben uit dezelve eenige uittreksels gemaakt, welke in dit nummer zullen gevonden worden. De Europische berigten welke dezelve behelzen zȳn niet zoo jong, als die, ontvangen over St. Thomas en La Guayra.

Te Paramaribo waren er aangekomen twee Nederlandsche koopvaardȳ schepen, van Rotterdam, laatst uit Falmouth; op den 16 April, de Piethein, en op den 20 dier maand, de Alexander.

Sedert onze laatste zȳn er berigten uit Europa ontvangen tot de dagteekening van den 17 April. Zȳ behelzen zeer weinig nieuws; de zaken van het Moederland staan nog onveranderd en op denzelfden voet als sedert langen tȳd; alleenlyk kunnen wȳ als iets gunstig vermelden dat de fondsen in Holland merkelyk gerezen zȳn. De werkelyke schuld was op 46¼ en de Russische tot 103.

Wȳ vernemen dat de gecombineerde Engelsche en Fransche vloot de Schelde was opgevaren, doch dat op eene bedreiging van het Nederlandsche gouvernement om een leger in Belgie te laten rukken, wanneer de vloot niet onverwȳld terug trok, dezelve dadelyk uit de Schelde was gezeild.

Het tegenwoordige kongres van Venezuela heeft, gelyk de lezer uit de mededeeling van het gouvernement in het eerste blad van dit nummer zal ontwaren, de monopolie van de Tabak afgeschaft. Er is tevens een dekreet ter vernietiging van de Tiendens door gemeld kongres uitgevaardigd, hetwelk eerst met het begin van het aanstaande jaar 1834 in werking zal komen, dewyl de renten van de Tienden tot het einde van dit jaar toe verpacht zȳn. Deze twee besluiten strekken ten bewyze van de liberale grondstellingen der republiek van Venezuela; het eerste zal de nȳverheid en den handel in een der voornaamste voortbrengselen van dien staat doen bloeijen; en het laatste zal de overheerschende magt der Roomsche geestelȳken fnuiken.

Uit eene Jamaiksche Courant.

Spanje.—Ingevolge private brieven van Spanje in Londen ontvangen, had men alle redenen te gelooven dat de voorloopige bepalingen van eene algemeene erkenning der onafhankelȳkheid van de Zuid Amerikaansche Staten door Spanje reeds aangenomen waren, ten welke gevolge de prȳzen der Zuid Amerikaansche fondsen gerezen waren. Ook had men zeer gunstige berigten wegens de Braziliaansche en Mexikaansche mȳnen ontvangen, hetgeen toegebragt heeft tot de rȳzing der aandeelen in die mȳnen. De Hollanders hebben onlangs veel gehandeld in de Columbiaansche en Peruaansche schuldbrieven.

(Uit Amerikaansche Couranten.)

Buenos Ayres, 17 Jan. 1833.

Het gouvernement van Buenos Ayres maakt eene sterke expeditie gereed tegen de Indianen van het binnenland, wier strooperyen op de plantagien der blanken zeer menigvuldig worden. De generaal Rosas zal over de troepen bevel voeren. De kamer der vertegenwoordigers heeft eene leening van $1,500,000 goedgekeurd, waarvan een gedeelte dienen zal om deze expeditie te betalen.

De *Universel* van Montevideo meldt dat men ontdekt heeft dat de Indigo plant in overvloed in de omstreken van San Jose del Urugay groeit.

De nationale oorlogs schoener Sarandi, is gisteren van de Falkland eilanden aangekomen. Eenige dagen vóór haar vertrek was de Engelsche korvet Clio, in de haven van San Luis binnen gezeild, ten einde bezit van de eilanden in naam van Zȳne Brittannische Majesteit te nemen; eene daad zonder twȳfel gegrond op het stelsel dat de magt het regt uitmaakt. De kommandant van Sarandi protesteerde, maar bȳ was genoodzaakt aan den sterkste toetegeven.—Het is op den 3den dat de Engelsche vlag op San Luis geheschen werd.

Den 29 November had er een opstand plaats in het garnisoen, hetwelk het eiland in naam van onze republiek bezettede. De muitelingen, een neger aan hun hoofd hebbende, vermoordden den militairen kommandant en dwongen degenen die aan hun pligt getrouw waren gebleven, om aan boord van het Fransche schip de Jean Jacques te vlugten. Door de kolonisten geholpen, deden deze laatsten eenige dagen daarna eene landing, verrastten de muitelingen, maakten hen allen gevangen en zetteden ze aan boord van de golet Rapid, die hen naar Buenos Ayres vervoerde.

Chili.—De tȳdingen van dit land zȳn tot den 6 January. De kinderziekte maakte groote verwoestingen te Valparaiso. De algemeene vergadering was nog bezig om de konstitutie te hervormen, en onder andere verbeteringen had zȳ den grondslag der verkiezingen veranderd. Dienvolgens had het gouvernement bȳ buitengewone zitting het algemeen kongres bȳeen geroepen, ten einde hetzelve de noodzakelyke maatregel van eene kortstondige opschorting der konstitutionele verkiezingen te onderwerpen.

Havana.—Door de brik Franklin, die den 3 April van deze haven is vertrokken, vernemen wy dat de Cholera aldaar niet meer zoo sterk heerscht. De dooden worden nog dagelyks op 150 gerekend. Volgens de officiele opgaven is het geheele getal der overledenen van de stad en hare voorsteden 14,664.

Men leest in de *Noticioso* den volgenden brief dd. 31 Maart:

"Wy hebben het genoegen het publiek te melden dat deze besmettelȳke ziekte zeer verminderd is en dat derzelver aanvallen minder hevig zȳn. In de eerste dagen van de komst dezer landplaag, wisten wȳ de oorzaak daarvan niet, en hare hevigheid was dusdanig, dat iedereen die besmet was, haar slagtoffer werd.

"Thans is men een weinig aan haar invloed gewoon geraakt; zȳ valt met minder hevigheid aan, veroorzaakt slechts eene ligte ongesteldheid in de maag die eene goede diëet welhaast geneest, en breidt zich alleen uit onder diegenen welke zich aan haar overgeven zonder eenig middel daartegen te gebruiken."

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Paramaribo, April 14.—De weêrkundige waarnemingen binnen deze Kolonie, welke wy sedert eenigen tyd door vriendelyke mededeeling van het alhier gevestigd Landbouwkundige Genootschap: Prodesse Conamur, in de gelegenheid gesteld geweest zyn, aan onze lezers mede te deelen, zullen allen, die de belangrykheid van dergelyke waarnemingen beseffen, in staat stellen, om het verschil van de luchtgesteldheid en het weder, gedurende de eerste helft der maand November op drie onderscheidene punten in de West-Indiën, welke alle echter op eenen weinig beduidenden afstand van elkander gelegen zyn, te kunnen nagaan. Te dien einde ontleenen wy het volgende verslag uit de *Royal Gazette of British Guiana*, van den 8sten November 1832:

"Onze lezers zullen uit het volgende Extract uit de *St. Lucia Gazette* ontwaren, dat, terwyl de inwoners dezer volkplanting (*Demerary*) lyden onder de gevolgen van den zwaren en langaanhoudenden droogen tyd, die van de naby gelegene Kolonie *St. Lucia* integendeel op dit oogenblik door harde regens, als het ware, overstroomd worden; ofschoon de toestand van den dampkring gedurende de laatste dagen eene verandering van weder scheen aan te duiden, daagt die zegen, waarnaar elk zoo zeer reikhalst, echter nog niet op."

"*Het weder.*—De gewone regenbuijen, die het jaargety medebrengt, en waarvan wy in ons laatste nummer gewag maakten, zyn, tot ons leedwezen, door onophoudelyke zware stortregens opgevolgd, welke tot op het huidig oogenblik aanhouden: en wy hebben in de stad de droevigste maren ontvangen van de verwoestingen, die zy op de plantaadjen aangeregt hebben, alwaar de gunstige verwachting die men in den beginne van den regen koesterde, op eene bedroevende wyze in te leur gesteld geworden. Een brief van *Roseau-Valley*, houdt het volgende in:

" " Verleden Zaturdag hadden wy hier eene complete overstrooming.—De regen begon omstreeks 9 " ure 's morgens, te vallen, en bleef tot byna 4 ure in den " namiddag, by stroomen neêrstorten. In de gronden " van Morne d'Or, was in den tyd van nagenoeg 5 uren, " omtrent 5 voeten water gevallen. In dien tusschentyd kon in ⅔ gedeelten van dat effect geen enkel stuk " suikerriet onderscheiden worden.—Eene negerin is " ongelukkiglyk daarby omgekomen, zynde haar lyk dezen morgen gevonden en begraven. Menig inwoner " dezer volkplanting heeft zich in een dreigend gevaar " bevonden; doch is, door de hulp der Voorzienigheid, " daaruit gered geworden. De arme negers hebben al" le de mondbehoeften, die zy in de gronden hadden, " verloren, zynde alles weggespoeld." "

— In hetzelfde dagblad lezen wy het volgende onder het opschrift van:

Besluit wegens eenen onderstand aan de West-Indiën te verleenen.

Het besluit, waarby eene leening wordt toegestaan aan de hulpbehoevenden in *Jamaica*, *Barbados*, *St. Vincent* en *St. Lucia* ten bedrage van 1,000,000 p. st. in biljetten van de koninklyke schatkist, is met de laatste pakket ontvangen. De helft daarvan is bestemd om aan *Jamaica*, en de anderhelft om aan de overige eilanden voorgeschoten te worden, zynde de onderlinge verdeeling opgedragen aan daartoe benoemde commissarissen. Deze commissarissen zyn de Heeren *Henry Berens, John L. Wodehouse, Thomas Jones Howell, John Laboucher*, en *James Morris*, met en benevens den heer gouverneur, den heer procureur generaal en twee ingezetenen van elk der voormelde eilanden (door den gouverneur te benoemen,) welke laatste als onder-commissarissen zullen fungeren in elk der eilanden, waarin zy te huis behooren. De leening zal in *tien* jaren moeten afgelost worden, met een interest van 4 ten honderd 's jaars, gerekend van den tyd af, waarop de beleening gesloten is; zullende nogthans de eerste aanzuivering van interessen niet vóór het einde van het derde jaar behoeven plaats te hebben. De tyd voor de aflossing van het voorgeschoten kapitaal bepaald, zal met toestemming der commissarissen kunnen verlengd worden. De geldopnemer zal zyne eigendommen moeten verbinden, en in gevalle commissarissen dezelve niet voldoende achten, dan zal de geldopnemer [illegible] moeten geven.—Des noods zullen voorschotten kunnen gedaan worden voor de publieke dienst op eene acte door de regering aftegeven onder verband van de inkomsten des eilands. Geen voorschot zal minder dan 500 Pd. St. mogen bedragen.

De onderstaande bepaling voorkomende in het 11de artikel van het besluit, wyst de genen aan, die geregtigd zyn, eene beleening aan te gaan.

" Wordende al verder bepaald: dat [na aftrek van " 500,000 Pd. St. voor *Jamaica*], de overige 500,000 Pd. " St. besteed zullen worden voor de eilanden *Barbados*, " *St. Vincent* en *St. Lucia*, in zulke gedeelten als de voor" noemde Commissarissen, die met de uitvoering van " dit besluit belast zyn, noodig zullen achten; dat de ge" zegde Commissarissen de vryheid zullen hebben, om " van de aandeelen der leening die bestemd zyn voor de " eilanden *Barbados* en *St. Vincent*, zoodanig gedeelte " als zy billyk zullen oordeelen voor te schieten aan " zoodanige personen als welke daartoe geauthoriseerd " zullen zyn by behoorlyke volmagten afgegeven of af te " geven door de respective besturen der voormelde ei" landen *Barbados* en *St. Vincent*, ten einde zulks te be" steden voor de publieke dienst en onder verband der " inkomsten van gezegde eilanden; dat het overschot " dier aandeelen, welke op de voorzegde wyze bestemd " zyn voor de eilanden *Barbados* en *St. Vincent*, als me" de het aandeel toegedacht aan het eiland *St. Lucia*, zal " worden uitgezet en beleend, ten einde eigenaren van " of andere belanghebbenden by plantaadjen in voor" melde eilanden gelegen, die door orkanen veel schade " geleden hebben, in staat te stellen, om de culture op " die effecten weder aan te vangen, door de verwoeste " werken en fabrieken weder in orde te brengen, door " in het onderhoud dier plantaadjen en der daaraan be" hoorende negers te voorzien, en dezelve, voor zoo ver" re zulks mogelyk zy, weder tot dien staat te brengen, " waarin zy, vóór zy de voormelde onheilen hadden on" dergaan, zich bevonden hebben.—(*Royal Gazette.*)

ENGELSCHE VOLKPLANTINGEN IN DE WEST INDIEN.

De onderstaande begrooting der waarde van onze W. I. Kolonien, hebben wy uit het rapport van de Commissie uit het Hooger Huis, zoodanig als dezelve onlangs is bekend gemaakt, overgenomen:

Britsche Volkplantingen.

Jamaica	Pd. St.	58,125,298.
Barbados	" "	9,089,630.
Antigua	" "	4,364,090.
St. Christopher	" "	3,783,800.
Neves	" "	1,750,100.
Montsurat	" "	1,087,440.
Virginische Eilanden . . .	" "	1,093,400.
Grenada	" "	4,994,365.
St. Vincent	" "	4,006,866.
Dominica	" "	3,056,000.
Trinidad	" "	4,932,705.
Bahamas	" "	2,041,500.
Bermudas	" "	1,111,600.
Honduras	" "	578,760.
	Pd. St.	100,014,864.

Afgestane Volkplantingen.

Demerary en Essequebo .	Pd. St.	18,410,480.
Berbice	" "	7,415,160.
Tobago	" "	2,682,920.
St. Lucia	" "	2,529,000.
	Pd. St.	31,037,560.

Dus is de geheele waarde niet minder dan	Pd. St.	131,052,424.

Hetzelfde rapport bevat eene begrooting der waarde van den in- en- uitvoer, als mede eene opgave van het getal schepen, de hoeveelheid van derzelver lading en het getal der manschappen welke door gemelde Kolonien gebezigd worden.

UITVOER.		INVOER.	
Waarde . Pd.St.	8,394,484.	Waarde . Pd.St.	4,530,908.
Schepen	5,448.	Schepen	4,458.
Lading(Tonnen)	562,751.	Lading(Tonnen)	531,758.
Manschappen .	39,879.	Manschappen . .	39,304.

(*Demerara Courier and Commercial Advertiser.*)

In een der Fransche dagbladen leest men het volgende: " Nadat de citadel van Antwerpen ingenomen was, dacht *Leopold* het voegzaam, aan zynen schoonvader een geschenkje, by form van erkentelykheid en by wyze van goedhartigheid aan te bieden. Maar wat hem na te geven? Dat vereischte wel eenig nadenken en *Leopold* dacht dan ook na: hy wreef zyn voorhoofd drie maal met de hand, en wie zou het gelooven, er sprong een idee uit.—Zal ik hem geld geven? . . . zeide hy.—Geld zou hem gewis wel aanstaan; maar hy heeft het in overvloed, en ik niet veel; daarby ben ik goed genoeg geweest om zyne dochter zonder huwelyksgift te nemen. Neen, neen, neen, schoonvader zal myn geld niet krygen.—Als ik hem eens eenige kleine provincien gaf? . . Wegens hetgeen zy my kosten, hecht ik er niet veel aan; maar wat zouden de Belgen er wel van zeggen? Wat duivel zal ik hem dan toch geven? . . . . Daar heb ik het. Gelukkige inval! ja, dat is het ware: ik zal hem eenige stukken geschut geven, het geschenk zal gerucht maken, en die Franschen zyn zoo hoogmoedig!—Maar hoeveel? . . . acht! . . . Neen, neen, dat is te veel, veel te veel.—Vier? . . . het zou wel genoeg zyn; maar het zou wat schriel kunnen schynen; daar zyn dit jaar zoo vele kwade tongen! men zou my van gierigheid kunnen beschuldigen, en misschien weder ophalen van de kool, welke ik te Claremont verkocht. Laat ons het midden kiezen en er zes geven. Dan zal niemand kunnen schimpen, vertrouw ik. *Louise's* vader moet waarlyk wel ongemakkelyk wezen, als hy daarmede niet te vreden is. Kom aan, het is gezegd, zes stukken geschut van diegenen, welke die woedende *Chassé* gedurende zyne helsche verdediging zoo heeft laten bulderen; dat kan gaan.

" Opgetogen wryft Leopold zich nu in de handen, grypt eene pen op, en geeft in eene Engelsch-Duitsche taal, met wat slecht Fransch toebereid, aan zynen schoonvader kennis van zyne vlaag van edelmoedigheid.

" Wie was te vreden? de schoonvader? niet al te best; hy had van de dankbaarheid zyns schoonzoons wat meer verwacht. Hy nam het echter aan, in afwachting van wat beters.

" Zoo veel is nu zeker, dat wy zes slechte kanonnen meer, eenige millioenen en onze dappere soldaten minder hebben."

— Als de *Courrier Belge* wel onderrigt is, dan is er spoedig een verzoek van wat meer gevolgd. " Men verzekert ons, zegt hy, dat de heer *Latour-Maubourg*, Fransch gezant in Belgie, aan den generaal *Goblet* (onzen minister van buitenlandsche zaken) overhandigd heeft: 1°. eene nota, waarby het Fransche gouvernement onverwyld betaling vraagt van zes millioen franken, tot afbetaling der kosten van den veldtogt van Augustus 1831; 2°. eene nota, ter verkryging eener som van elf millioen, wegens kosten der Antwerpsche expeditie, op aanvraag van *Leopold* gedaan; 3°. eene verklaring van den heer *de Broglie*, minister van buitenlandsche zaken in Frankryk, volgens welke de kosten van verpleging in Frankryk der Hollanders, die krachtens het traktaat van den 15 November gevangen gehouden worden, voorloopig ten laste van Belgie zullen zyn.—*Arnh. Courant.*

(*Uit het Handelsblad.*)

De geschiedenis bewijst dat eene vereeniging tusschen Oud-Nederland en Belgie onmogelijk is.

Eerste Artikel.

Eene scheiding tusschen Oud-Nederland en Belgie, op billyke gronden tot stand gebragt, is voor ons niet slechts in alle opzigten hoogst wenschelyk, maar zelfs voor onze rust en ons bestaan en voor den algemeenen vrede van Europa onvermydelyk noodzakelyk:

1.) Uit hoofde der verschillende begrippen van Godsvereering;

2.) Wegens het onderscheid in taal, zeden en nationale belangen.

Wat het eerste dezer punten betreft, achten wy het, ter meer duidelyke ontwikkeling onzer gevoelens, noodzakelyk ook onze, reeds vóór eeuwen met Belgie bestaan hebbende, betrekkingen in aanmerking te nemen. In de eerste tyden van den heiligen stryd onzer vaderen tegen de hen verdrukkende Spaansche dwingelandy was Spanje de schrik van alle volken, zoo als, later, in onzen tyd, Frankryk zulks was. Onmetelyk groote rykdommen stroomden uit de nieuwe wereld onophoudelyk aan Spanje toe. Deszelfs krygslegers hadden in onderscheidene veldtogten zich met roem overdekt, en hadden zich den eernaam verworven van de dapperste troepen van gansch Europa te zyn. Geen wonder dan ook, dat het weerstaan eener zoo ryke en magtvolle monarchie en het verguizen van haar dwangbewind niet dan met de grootste offers van goed en bloed kon worden volvoerd, en dat alleenlyk de onwrikbaarste volharding en de innigste volks-eendragt onze voorouderen daartoe kon in staat stellen. Ware de Hertog van Alva minder wreed, de Spaansche trots meer gematigd geweest, en had in die eerste tyden Spanje het oor willen leenen aan de billyke voorslagen die ter verzoening der strydende partyen aan hetzelve werden gedaan; alsdan hadde welligt de vestiging van het gemeenebest der Nederlanden nimmer plaats gehad. Maar het was in de Raadsbesluiten eener Hoogere Voorzienigheid anders bepaald en aan het kleine Nederland voorbehouden om in de geschiedrollen der wereld het treffende schouwspel op te leveren van een gebukt volk, eendragtig, opstaande tot behoud van deszelfs burgerlyke en Godsdienstige vryheid.

Bloedige moordschavotten, brandstapels en de hevigst verbitterde burgerkryg hadden reeds aan dit, tegen den laatdunkendsten trots en den wreedsten euvelmoed eener vreemde dwingelandy op het plegtigst en innigst vereende volk duizende en tienduizende burgers gekost, toen, door Alva's verwydering, wel het land van eenen dweepzieken geestdryvenden beul werd verlost, maar hetzelve echter nog altyd aan de overheersching van het magtvolle Spanje onderworpen bleef. Alva's wreede en bloedgierige verdrukkingen waren echter niet in staat geweest den fieren geest der Nederlanders te verdooven, en zoo als hy in de bedwelming van zynen trotschen eigenwaan zich beroemde voormaals wel een *volk van yzer* te hebben kunnen temmen, deed hem spyt en wrevel nu de Nederlanders een *volk van boter* noemen, hetwelk niets dan de uiterste verachting verdiende; hetwelk later onze Hooft heeft doen zeggen, " dat hy niet dacht dat aan dit barsch metaal, ja, aan dit smydig zuivel geen knellen is, hetwelk hy, die het houden wil, zachtelyk behandelen moet."

Alva vertrokken zynde, werd hy, als landvoogd opgevolgd door Requesens, wiens gemoedsaard wel bezadigder, maar daarentegen nog veel gevaarlyker was. Des eerstgenoemden wreedheid had wel tegen Spanje eenen algemeenen haat opgewekt, maar laatstgemeldens doorslepen staatslist en geveinsde zachtmoedigheid hadden reeds velen voor de zaak des Konings herwonnen, en stond het zelfs te bezien of niet daardoor, in verband met zyn wel doordacht en gelukkig krygsbeleid, al spoedig een geheele terugkeer onder Philips bewind zoude worden verkregen. Hoogst opmerkelyk allezins is het, hoe alstoen, in dat hagchelyk tydsgewricht, aan het zinkende Nederland het even onverwachte als heilbiedende afsterven van Requesens redding schonk; eene heete koorts sleepte hem zoo snel ten grave, dat hy zelfs den tyd niet had om zich, zoo als hy voorgenomen had, eenen opvolger te benoemen: het onbetaalde krygsvolk sloeg aan het muiten, verliet de veroverde plaatsen, trok naar Braband en Vlaanderen, alwaar het, met deszelfs spitsbroeders vereenigd, plundering, brandstichting, roof en moord om zich henen spreidde.

Van toen af aan liepen dus de Spaansche zaken terug, en vervielen zy welhaast tot zulk eene verwarring en wanorde, dat niet slechts de Hollanders, maar ook Bra-

band, Vlaanderen en de Waalsche provincien nieuwen moed grepen om zich der dwingelandy te ontrukken en hunne wettige regten voor te staan en te handhaven.— In dien hoogen nood vereenden zich de onderscheidene Nederlandsche gewesten om over de belangen van het aan allen gelykelyk toebehoorende vaderland te raadplegen, en vestigde zich het algemeene uitzigt en vertrouwen op Willem van Oranje. Aan dezen grooten Apostel der Nederlandsche vryheid zich aan te sluiten en met de onder zyn beheer staande provincien een verbond aan te gaan, scheen het eenige redmiddel des veegen vaderlands te zyn, en uit deze toenadering ontstond dan ook de bevrediging, die onder den naam van *Gentsche pacificatie* in onze geschiedenis is geboekstaafd, en met welke niets minder werd bedoeld dan het verdryven des Spaanschen krygsvolk, het dempen van alle vervolging om begrippen van Godsvereering en het herstel der wetten en voorregten van ieder gewest.

Middelerwyl echter, dat deze zoo verhevene doeleinden krachtdadiglyk werden naargestreefd, kwam Don Jan van Oostenryk, Philips natuurlyke broeder, als Landvoogd der Nederlanden in Luxemburg aan, en wel denzelfden dag op welken in Antwerpen door het woedend rot der Spanjaarden meer dan 5000 menschen wreedaardiglyk vermoord en meer dan 500 huizen in asch gelegd werden, waardoor die stad voor gedurende meer dan twee eeuwen van haren koophandel en derhalve van hare welvaart werd beroofd. Onder zoodanige gebeurtenissen verwekte Don Jan's aankomst in de Nederlanden een' zeer ongunstigen indruk. Nu eenmaal de Gentsche vrede gesloten was, begrepen ook de Algemeene Staten zich niet onvoorwaardelyk aan den nieuwen Landvoogd te moeten onderwerpen, en vorderen zy dan ook van hem, dat hy het vreemde krygsvolk wegzenden en den Gentschen vrede aannemen zoude. Aanvankelyk betoonde zich Don Jan over deze voorstellen ten uiterste misnoegd, en eischte hy eene onvoorwaardelyke, volstrekte, oogenblikkelyke onderwerping, doch liet hy zich vervolgens op den weg van onderhandelingen vinden, ofschoon ook deze tusschen hem en de Algemeene Staten geene bevrediging konden te weeg brengen. Hierby kwam nog dat Don Jan door staatslistige kunstgrepen, zoo als door het begeven van eerambten, door omkoopingen, enz., alles in het werk stelde om dien Gentschen vrede, op welken in die benarde dagen voornamelyk of eeniglyk de Nederlandsche vryheid berustte, te ondermynen en te verzwakken, hetwelk hem dan ook ongetwyfeld zoude gelukt zyn, indien niet by sommige Edelen alstoen het denkbeeld ware opgerezen om een nader en nauwer verbond aan te gaan, in vele opzigten met den Gentschen vrede overeenkomende, in andere punten van denzelven verschillende, en wel met het byzonder oogmerk dat de weifelende gemoederen mogten worden versterkt, en de belyders der Roomsche Godsvereering meer aan de zaak der vryheid mogten worden verknocht, en eene nieuwe kracht en eendragtigheid allen mogt bezielen; op dat Don Jan, die vereeniging der gansche natie ter manhafte verdediging van vaderland en vryheid ontwarende, zyne slinksche staatkunde zoude laten varen, en bewogen worden tot het erkennen van den Gentschen vrede en tot het uitdryven der vreemde troepen. Dit gaf dan ook aanleiding tot het sluiten der Unie van Brussel in 1577 eene Unie, gelyk onze geleerde De Jonge te regt aanmerkt, achtbaar in het oog van den nakomeling, als zynde het eenige verbond, waarby alle de gewesten van Nederland, Luxemburg alleen uitgezonderd, zamenwerkten tot behoud der vryheid en tot verdediging des vaderlands. Dit verbond werd niet slechts onderteekend door enkele afgevaardigden, zoo als zulks by den Gentschen vrede had plaats gegrepen, maar ook de voornaamste Grooten werden verpligt hunne persoonlyke goedkeuring door hunne onderteekening te bevestigen, en by verlating van hetzelve zich voor eerloozen en verraders des vaderlands te verklaren, door welken staatkundigen maatregel nu ieder, wie hy ook zyn mogt, voor zyne gevoelens moest uitkomen, en zich òf aan de zyde der vryheid òf aan die der dwingelandy scharen.

Het eerste uit deze Unie van Brussel voortgesproten gevolg was, dat, weinige weken na het sluiten derzelve, de vrede van Gent door Don Jan, by het *Eeuwig Edikt* werd erkend en goedgekeurd, want door de kracht en eenstemmige zamenwerking welke deze Unie den Nederlanderen had gegeven, was de landvoogd verschrikt geworden, zoo dat hy, vreezende voor den oorlog en voor eene eerlange uitsluiting zyner heerschappy, het geraden had gevonden, toe te geven. Weinige jaren waren echter voorbygegaan of ook deze zoo krachtvol opgerigte Unie verloor allengskens hare kracht, en hield eindelyk geheel op te bestaan.

Onze wysgeerige Geschiedschryver Hugo de Groot schryft de ontbinding van dit verbond voornamelyk aan twee oorzaken toe: aan de *jaloersche eergierigheid der Grooten* en aan *den grenzeloozen godsdiensthaat*. Ontrouw en verraad, van ouds her het erfdeel der Belgen, openbaarden zich, al dadelyk na de sluiting der Brusselsche Unie, onder de Edelen die dezelve hadden onderteekend. Vyf leden van het geslacht des graven de Barlaymont onttrekken na weinige maanden zich reeds aan het verbond, scharen zich aan de zyde des landvoogds en stryden, als de eersten van alle Nederlanders, in de velden van Gembloure, tegen hun eigen vaderland.— De graven van Mansfeldt, Rassenghien en anderen, hoog en aanzienlyk door geboorte en eereposten, ziet men, op hetzelfde oogenblik waarin zy het verbond onderteekenen en hunne trouw van zoo veel gewigts voor het vaderland hadde kunnen zyn, de zaak der vryheid verraden en openlyk voor den landvoogd party kiezen.

Aremberg, een der voornaamste steunpilaren der vryheid, verlaat, kort na het onderteekenen der Unie, de zaak des vaderlands om in de dienst des landsvoogds over te gaan. La Motte buitensporige eerzucht wrevelmoedig, valt den staten openlyk af, plaatst zich aan de spits der malcontenten in Artois, en zoekt steden en edelen tot den afval te bewegen; weldra strydt hy dan ook onder de vanen van Parma tegen zyn vaderland, en pleegt alzoo een verraad, hetwelk nog ten huidigen dage in het oog van elken nakomeling verachtelyk is. De Bourno ville, Heer van Capres, verlaat de zaak der vryheid om die der dwingelandy voor de muren van Haarlem te dienen. De jonge en vurige Emanuel de Lalaing, Baron van Montigny, volgde hetzelfde spoor; door zyn onrustig karakter, door zyne eerzucht en door zynen godsdiensthaat tegen de Hervormden, voegde hy zich almede aan de zyde des Spaanschen Konings, en werd de verrader zyns vaderlands. Zelfs de Hertog van Aerschot, die eene groote liefde voor de vryheid had en met uitstekende bekwaamheden was begaafd, verviel tot de kleingeestigheid, het verheven genie van Willem I, Prins van Oranje, te benyden, hetwelk hem afvallig maakte en tot de ontbinding der Brusselsche Unie deed medewerken.

Wy zullen hier geene verdere optellingen doen van de vele Belgische edellieden, die, juist toen het er op aankwam, zich als mannen van eer en karakter, de vryheid en het vaderland voor te staan en met goed en bloed te verdedigen, juist in die hagchelyke oogenblikken de zyde van Spanje gekozen, het vereenigd vrye Nederland bestreden en verscheurd en het bloed van eigen medeburgeren vergoten hebben, om, door snood verraad, de dwingelandy voor te staan, en die, in stede van door broederlyke, burgerlyke en godsdienstige verdraagzaamheid het heil des aan allen gelyk behoorende Vaderlands te helpen bevorderen, integendeel Godsdiensthaat, onderlinge verdeeldheid en tweedragt aangestookt, en alzoo medegewerkt, ja werkelyk tot stand gebragt hebben die weerzydsche afkeer en scheuring, welke tusschen de Zuid-en Noord-Nederlanden voortdurend sedert meer dan twee eeuwen heeft plaats gegrepen. En welke is de prys geweest van hunnen eedbreukigen verraderlyken afval? Alleenlyk deze, dat zy, en zulks tot op den huidigen dag en welligt voor eeuwig, in het volle bezit zyn gebleven van het domme, drieste fanatismus hunner godsdienstige dweepende partywoede; het behoud dezer schatten echter moesten zy al dadelyk na hun volvoerd verraad bekoopen met het Spaansche krygsvolk in hun midden te moeten blyven dulden, en met voortdurende hunne vrydommen en voorregten, voor welke zy zich zoo dapper hadden in de weer gesteld, te zien schenden en verkrachten. De Gentsche vrede en de Brusselsche Unie, ofschoon listiglyk door den Spaanschen Landvoogd in naam erkend en aangenomen, werden aldra geheel miskend en in vergetelheid gedompeld.

Die beruchte vereeniging, alzoo, had, na het kortstondig bestaan van slechts twee jaren, wel verre van, naar het daarmede beoogde doelwit, de zegepraal der vryheid over de dwingelandy te verzekeren, alleenlyk gestrekt om tusschen de Zuid-en Noord-Nederlanden eene nog grootere afscheuring te weeg te brengen dan ooit te voren had plaats gegrepen. Het kan niet anders, of, by bedaarde overweging, moet het onze verbazing en bewondering nog oneindig verhoogen, te bedenken hoe het mogelyk is geweest om, by zoo veel verraad, by zulk eenen grooten afval, het veege vaderland te redden uit den jammerlyk benarden toestand, in welken het door zoo vele rampslagen was gestort; maar, zoo veel te glansryker schitteren dan ook de moed en volharding dier onsterfelyke voorvaderen, die, aan pligt en duur gezworen eed getrouw, nimmer een enkel oogenblik wankelden in hunne liefde voor het vaderland, en die, door tachtig jaren lang aan het Spaansch geweld het hoofd te bieden, voor het verkrygen hunner burgerlyke en godsdienstige vryheid wilden zegevieren of sterven.

Hoe vruchteloos en heilloos dan ook de beide voorschreven verbonden, aan den eenen kant mogen geweest zyn, zoo zyn aan den anderen kant, derzelver uitwerkselen voor ons niet geheel onnut verloren gegaan. Ja, met volle regt mogen wy, integendeel zeggen, dat uit het zaad der vryheid, hetwelk de Gentsche vrede en de Brusselsche Unie hadden uitgestrooid, eene weelderige plant was opgeschoten, die in het Zuiden ontluikte, maar spoedig werd vertrapt, maar die in het Noorden werd gekoesterd en zorgvuldig opgekweekt, alwaar zy thans, voortdurend sedert twee eeuwen, in spyt van alle tweedragt-en oorlogsstormen, op het heerlykst bloeyende, de weldadigste vruchten mildelyk oplevert.

By den Gentschen vrede sloten alleenlyk de Zuidelyke Gewesten, nevens Utrecht, een verbond met den Prins van Oranje en met Holland en Zeeland; by de Unie van Brussel, daarentegen zag men alle de Nederlandsche Gewesten, slechts Luxemburg uitgezonderd, zich scharen onder banniéren der vryheid, en, elkander broederlyk de hand van vriendschap en trouwe reikende, den plegtigen eed zwoeren van, vereenigd voor het vaderland te zullen leven of sterven. De Gentsche vrede viel, de Brusselsche Unie werd ontbonden, maar de zaak der vryheid bleef zegevieren. De toetreding van Gelderland, Overyssel, Vriesland, Groningen en de Ommelanden tot de Unie van Brussel bragt eene toenadering dezer Gewesten tot Holland en Zeeland, waar de vryheid hare wieg en bakermat had, te weeg. De meerder of minder vast aangeknoopte betrekkingen werden door die toetreding hechter aangebonden; de weg tot behoud der vryheid en des Vaderland was door de Unie van Brussel gebaand, en de Unie van Utrecht mag worden aangemerkt als het uitvloeisel der bevestiging, welke de Gentsche vrede door het Brusselsche verbond verkreeg.

Hoezeer nu, gedurende die twee eeuwen, welke wy zoo gelukkig zyn geweest, van Belgie en de Belgen te zyn gescheiden, in meest alle landen van Europa, ja van geheel het wereldrond, de volksbeschaving en godsdienstige verdraagzaamheid op eene aanmerkelyke wyze zyn toegenomen, levert echter nog ten huidigen dage Belgie het treurige bewys op, dat de jaloersche eergierigheid der grooten, geruggesteund door de fanatieke dweepzucht der Belgische Geestelyken, nog evenzeer der ware vryheidsmin en vaderlandsliefde en de verdraagzaamheid van godsdienstige gevoelens, in den weg staan als ten tyde der Brusselsche Unie,—een hemelsbreed verschil met het zeer aanzienlyk getal onzer medeburgers, die, als geloofsgenooten der Belgen, door eenen geheel anderen geest worden bezield. Deze onze Roomschgezinde landgenooten zien wy, als waarachtige Oud-Nederlanderen, goed en bloed opofferen voor Koning en Vaderland, en even getrouwelyk stryden voor onze eer, vryheid en onafhankelykheid, als diegenen, welke eene andere godsvereering volgen. Wy zien hen even vurig bezield om het ons, door de Belgen aangedane, God en Menschen tergende onregt te wreken, en even diep eene hereeniging verafschuwen met een volk, dat voor eeuwig als snood en laf in de geschiedenis met eene zwarte kool staat aangeschreven.

Eene tusschen Oud-Nederland en Belgie op billyke gronden bestendige scheiding kan derhalve ook ten dezen opzigte niet anders dan aan Europa tot eene waarborging dienen voor het behoud van algemeene rust en vrede. Eene hereeniging daarentegen zoude voor ons de denkbaar grootste rampslag zyn, en voorzeker eenmaal voor geheel Europa de heilloosste gevolgen te weeg brengen. Weg derhalve met ieder gedachte, indien dezelve by ons mogelykerwyze nog konde plaats grypen, weg met alle denkbeeld eener hereeniging van Zuid- en Noord-Nederland. Onvereenigbaar als het water en het vuur, is de geestdryvende partywoede van het dom en driest en dweepziek godsdienst-moordend bygeloof en de edele gewetensvryheid eener verlichte ware godsvrucht. De hereeniging van twee elkander eeuwig bestrydende grondstoffen kan geene vrede, noch inwendig, noch naar buiten te weeg brengen. Zy zoude het vuur der tweedragt, der vervolgingen om Godsvereering-verschil, der burgertwisten en burger-oorlogen, en zelfs weldra van algemeenen kryg steeds des te feller doen ontbranden.

Hoe spoediger alzoo eene dus gewenschte scheiding op de regtlievende en billyke door onzen geëerbiedigden Koning voorgestelde gronden onherroepelyk worde bewerkstelligd, des te eerder ook zal Europa den algemeenen vrede bestendigd zien, die de geschokte volken zal terugvoeren tot rust en geluk.

(Het vervolg hierna.)